

ת"פ 25982/12 - מדינת ישראל נגד ראובן מירילשטיין

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 25982-12-13 מדינת ישראל נ' מירילשטיין
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
נאשיה
מדינת ישראל
נגד
ראובן מירילשטיין
נאשם

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7 (א) וסעיף 7 (ג) סיפא, לפકודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג- 1973 והחזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה על סעיף 144 (א) סיפא, לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 6.5.13, החזיק הנאשם בביתה, בארון בגדים, בטור קופסה, רימון יד הלם סנוור 7290 מבלא רשות על פי דין להחזקתו וכן סמ מסוכן מסווג חשיש, במשקל של 33.7033 גרם נטו, לצריכה עצמית ולא יותר מדי.

הסדר הטיעון

ביום 3.7.14, הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום ולא יורשע בו.

הסדר כלל הסכמה לפיה ישלח הנאשם לקבלת תסקير שירות מבחן, ההגנה תבקש לבדוק אי הרשעה בעוד המשימה לגבי עצמה למסר מותנה.

עוד סוכם, כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת תסקיר.

تسקיר שירות המבחן

בתסקיר מיום 13.7.15, סקר השירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם לוקח אחריות על העבירות אך נוטה לטשטש נסיבות ביצוע ולהשליך את האחריות כלפי חוץ. הנאשם ראה בביטוי העבירות מעשה אימפליסיבי ולא אחראי שעה, ללא מחשבה עמוקה על חומרנת או על השלכותיתן. בדיקות שנערכו לנאשם יצאו נקיות משרידי סם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם מבטא רצון לשמר על יציבותו במישור התעסוקתי ושאיפות נורמטיביותם זאת אישיותו עדין בהליכי התגבשות, מתקשה לעורוך התבוננות פנימית ואינטגרציה בין החלקים השונים באישיותו ובניהול אורח חייו, ועל כן התרשם שירות המבחן מסיכון להישנות עבירות, לאור מאפייני אישיותו. שירות המבחן נמנע מהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם.

בתסקير מיום 27.3.16, מפרט שירות המבחן את התלבטותו ביחס לשאלת הרשותו של הנאשם.

מן הצד האחד לנאשם יכולות תפקודיות חיובית כפי שבאו לידי ביטוי בסיום מסגרת לימודי, הכול עוזרת בගרות והשתלבות במסלול צבאי כלוחם, תעוזות הוקה והצטיינות להם זכה במהלך שירותו, היותו עובד בשני מקומות עבודה, דגימות נקיות משרדי סמים.

מן הצד השני, נטיה לטשטוש נסיבות ביצוע העבירות, השלת אחריות כלפי חז', נטיה לחברה שולית ושלילת צורך בהליך טיפול.

שירות המבחן ציין כי במידה ולא ירושע, יפתחו בפני הנאשם הזדמנויות תעסוקה רבות יותר בעתיד. לפיקר, המליץ שירות המבחן כי במידה ובית המשפט ימצא לנכון לאמץ מסלול שיקומי, ממליצים על הימנע מהרשעה ובנסיבות אלו על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טייעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עטרה להרשעת הנאשם והטלת מאסר מותנה. לדבריה אין להקל ראש בעבירות אותן ביצע הנאשם. ב"כ המאשימה הגישה לבית המשפט פסיקה רלבנטית.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם להימנע מהרשעת הנאשם.

ב"כ הנאשם הגיע לבית המשפט תעוזות הצטיינות של הנאשם, תעוזת מפעיל עגורן, ביקש להשאיר לנאשם אופק תעסוקה פתוח. לדבריו הנאשם מבקש לעבוד כמפעיל עגורן בנמל והרשעה תמנע זאת ממנו.

ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצער של הנאשם, לדבריו כתב האישום הוא ברף החומרה הנמזה.

ב"כ הנאשם הפנה לחילוף הזמן (4 שנים מאז ביצוע העבירה) העובדה כי אין לו תיקים נוספים.

ה הנאשם ציין כי שיתף פעולה במהלך ההיליך, מסר בדיקות שtan כל שנדרש,לקח אחריות על מעשיו, יש לו סדר יום של אדם נורמלי, לדבריו היה אמור להתקבל להיות עובד ברכבת ישראל, בעת ביצוע העבירה היה מאבטח ברכבת, היה חמוש כל יום, בגלל תיק זה פיטרו אותו מרכבת ישראל, לקחו ממנו את הנשק. לדבריו הגיע מועמדות לנמל אשדוד לעבוד עגורן, הוא השקיע בלימוד המקצוע. הוא מודע לכך שטעה, אך מבקש התחשבות בעונש.

דין

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על שלום הציבור וביטחונו (בעבריה של החזקת נשק) והגנה מפני הנזקים העיקריים והישירים של שימוש בסמים בעבירה של החזקת סמים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה ברף הגבואה בשים לב לכמות הסם ולטוגו (חישש במשקל 0.7 גרם) ובשים לב לכך שרימון ההלם הוא ברף התחרตอน של האמל"ח, והוא מסוגל להמית. כן לא נעשה שימוש ברימון ההלם ולא נגרם נזק גופו.

באשר לניסיונות הקשורות ביצוע העבירות, נתתי דעתך לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות (הרימון שהוחזק הגם שעלה לפצע אינו קטלני, בעצם החזקתו טמון סיכון שהוא יעשה בו שימוש, או שיגיע לידיים עוינות או חילילה יתרחש אסון, בין אם במתכוון ובין אם לאו).

באשר לנשיות שהביאו את הנאשם **לביצוע העבירות**, נתתי דעתி לאמור בתקיר שירות המבחן כי לנאים נטייה לצמצם את הרקע **לביצוע העבירות** וכי לדבריו, מדובר במקרה אימפולטיבי מתווך חסר מחשבה. לא ניתן ללמידה על תכונן מוקדם שקדם לביצוע העבירות. לא ניתן כי המטרת להחזקת הרמן הייתה לביצוע מעשים פליליים ואין לכך כל אינדיקציה.

בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשיים הנעים ממאסר מוותניים ועד עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים. ראו למשל:

ע"פ 1462/12 **כפיר שוקרון נ' מדינת ישראל** (ניסיית רימון הלם והחזקת סכין) - 5 חודשים מאסר בעבודות שירות.

ע"פ (חיפה) 4318-10-11 **מדינת ישראל נגד רפאלוב** (החזקת 4 לבנות חבלה, רימון יד ורימון עשן) - 6 חודשים מאסר בעבודות שירות.

ע"פ (חיפה) 4925-01-10 **מדינת ישראל נגד צץ, חייל**, עתודאי בשירות קבוע, החזק רובה אויר - של"צ ללא הרשות. ערעור לביהם"ש המחויז נדחה.

ע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** (החזקת אקדח ומחסנית לאקדח ובה 8 כדורים) - 12 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ 6583/06 **אדهام נ' מדינת ישראל** (החזקת אקדח) - 8 חודשים. נקבע כי עבירה של החזקת נשק שלא כדין הינה חמורה בשל הסיכון הפוטנציאלי הגלום בה, והסיכון לחברה. נקבע כי עבירה זו מצדיקה השתת מאסר בפועל אף על מי שזו לו הרשותו הראשונה.

ע"פ 7502/12 **כויס נ' מדינת ישראל** (החזק ב ביתו באקדח, שתי מחסניות לאקדח ו- 15 כדורי אקדח) - 7 חודשים מאסר בפועל.

ע"פ (מרכז) 39796-06-12 **חטיב נ' מדינת ישראל** (החזקת נשק וחילך מנשך) - 12 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (עכו) 7166-09-15 **מדינת ישראל נ' אחמד נעמה** (החזקת כלי דמיות תת מקלע מאולתר, 12 כדורי תחמושת 9 מ"מ, מחסנית נשק, רימון יד הלם) - 12 חודשים מאסר.

ת"פ (מחוזי נצרת) 18510-10-14 **מדינת ישראל נ' עראفت אחמד** (החזקת סמ שלא לצורך עצמית 475 גרם חשיש), החזקת נשק אקדח FN, מחסנית, כדורים תואמים, רימון הלם) - 18 חודשים מאסר.

ת"פ (קג"ת) 15724-06-13 **מדינת ישראל נ' שלמה לבסי** (החזקת רימון הלם וسمים לצורך עצמית) - מע"ת מבנן - 400 שעות של"צ.

לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההורם** נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשים מאסר בפועל.

הימנעות מהרשעה

הכלל הוא כי מי שהוכחה אשפטו, יש להרשוועו בדיון.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שימוש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדיון מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשפט, יורשע בעבירות שוייחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בבדיקה מבלית להרשוועו בדיון,יפה למקרים מיוחדים וযוציאי דופן. שימוש בסמכות זאת כאשר אין הצדκה ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטיע חותם פליליות" שם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים מיוחדים ו�וציאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהចטרר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוטר בנסיבות המקרא המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית הרשעה תפגע חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט שישköלי השיקום גברים, מוטל על הנאשם.

ישום המבחןים האמורים במקרה דין, מעלה כי לא ניתן להורות על הימנעות מהרשעת הנאשם בדיון.

כפי שעולה מהתקיר, שירות המבחן התרשם מנטייה לטשטוש נסיבות ביצוע העבירות והשלכת אחריות כלפי חוץ ומקומה של מסוכנות להישנות עבירות.

הנאשם לא עומד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומו. לא הוכחה פגעה קונקרטית כתוצאה מהרשעה, קל וחומר לא פגעה שעוצמתה כה גדולה بحيث של הרשעה לאינטרס הציבורי. לא הוכח כי בשל הרשעה זו לא יוכל הנאשם לעבוד כמוינופאי או להתקבל לעבודה בה חוץ גם אם בשל הרשעה תוגבל יכולת העסקה, אין מדובר בפגיעה שעוצמתה בלתי נסבלת באופן שמצדיק הימנעות מהרשעה.

לאור האמור החלטתי להרשווע הנאשם

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד הנוכחים.

נועה קלאי, שופטת

הכרעת דין

על יסוד הودאת הנאשם, אני מרשיםו אותו בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית בנגדו לסעיף 7 (א) וסעיף 7 (ג) סיפא, לפקודת הסמים המ██וכנים [נוסח חדש] תשל"ג- 1973 והחזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה על סעיף 144 (א) סיפא, לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד הנוכחים.

נעה חוקלאי, שופטת

גזר דין

בבואו לגזר את עונשו של הנאשם בתחום העונש ההולם:

- Zakfti לזכותו של הנאשם שעובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
- Zakfti לזכותו, את היותו נעדר הרשותות קודמות.
- לקחת ב בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את דבריו כי יכול וכותצא מההרשותה תוגבל יכולתו להתקדם במסגרת עבודתו או להתקבל למקומות העבודה מסוימים.
- לקחת בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הנאשם מגלה שאיפות נורמטיביות, ואת המלצהו העונשית של שירות המבחן.
- לקחת בחשבון את נסיבותו האישיות של הנאשם, את תרומתו למדינה במסגרת שירותו הצבאי וכפי שראינו לעלה מהמסמכים שהוצגו (נ/1)

לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי בגין חודשיים שלא יעבור תוך 3 שנים מחיום עבירות בהן הורשע.
2. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מחיום.
3. ההתחייבות תחתם בזיכרונות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, אסור למשך 15 ימים. פסילה מלחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שה הנאשם לא יעבור עבירה בנגדו לפקודת הסמים המ██וכנים [נוסח חדש] התשל"ג 1973.

המוצגים יושמדו בכפוף לחלטת הערעור.

זכות ערעור חוק.

**ניתנה והודעה היום ד' אדר תשע"ז, 02/03/2017 במעמד
הנוכחים.**